

Sygn. akt IV KO 42/19

POSTANOWIENIE

Dnia 29 sierpnia 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Michał Laskowski

w sprawie zażalenia **L. S.**

na postanowienie Prokuratora Prokuratury Rejonowej w B. z dnia 29 listopada 2018 r. o odmowie wszczęcia śledztwa

w sprawie Ds. (...),

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 29 sierpnia 2019 r.,

wniosku Sądu Rejonowego w B. z dnia 19 marca 2019 r., sygn. akt IX Kp (...) o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu,

na podstawie art. 37 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

przekazać sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w P.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia z dnia 19 marca 2019 r. Sąd Rejonowy w B. wystąpił o przekazanie w trybie art. 37 k.p.k. innemu sądowi równorzędnemu sprawy zażalenia L. S. na postanowienie Prokuratora Prokuratury Rejonowej w B. z dnia 29 listopada 2018 r. o odmowie wszczęcia śledztwa w sprawie Ds. (...).

W postanowieniu sądu występującego o przekazanie sprawy podkreślono, że w zawiadomieniu o przestępstwach z art. 18 § 2 k.k. w zw. z art. 233 § 1 k.k. L. S. wskazał jako ich sprawcę swoją byłą żonę, która jest sędzią Sądu Okręgowego w B.

Sąd Najwyższy zważył co następuje.

Bezsporne jest, że przepis art. 37 k.p.k. ma charakter wyjątkowy. Przewiduje bowiem odstępstwo od ustawowych reguł określenia właściwości miejscowej sądu. Stąd też jego zastosowanie może nastąpić tylko wtedy, gdy zaistniałe w sprawie

okoliczności jednoznacznie świadczą o tym, że jej pozostawienie do rozpoznania sądowi miejscowo właściwemu byłoby sprzeczne z dobrem wymiaru sprawiedliwości. Takimi okolicznościami mogą zaś być tego rodzaju sytuacje, które mogą wywierać wpływ na swobodę orzekania lub stwarzać przekonanie (nawet w istocie mylne, jakkolwiek powzięte w oparciu o racjonalne przesłanki) o braku warunków do rozpoznania danej sprawy w sposób w pełni obiektywny (por. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 13 lipca 1995 r., III KO 34/95, OSNKW 1995, nr 9-10, poz. 68; z dnia 10 grudnia 1999 r., III KO 98/99, Prok. i Pr. 2000, z. 3 poz. 7; z dnia 21 października 2008 r., IV KO 116/08, R-OSNKW 2008, poz. 2072; z dnia 13 listopada 2008 r., IV KO 130/08, R-OSNKW 2008, poz. 2280).

Sytuacja taka zaistniała w niniejszej sprawie. W odbiorze zewnętrznym orzeczenie wydane w niej przez Sąd w B. może być odbierane jako nieobiektywne. Biorąc pod uwagę okoliczności, zagrożenia takiego nie będzie gdy sprawę rozpozna sąd spoza okręgu tego Sądu.

Z powyższych względów, kierując się także zakazem rozszerzającej wykładni przepisu o charakterze wyjątkowym, jakim jest art. 37 k.p.k., Sąd Najwyższy orzekł, jak w części dyspozytywnej postanowienia.